



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 1016/2022**  
**18.02.2022. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Лукић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Лепосава Петковић, адвокат из ..., ради развода брака и супружничког издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 360/21 од 23.08.2021. године, на седници одржаној 18.02.2022. године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 360/21 од 23.08.2021. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П2 256/18 од 08.04.2021. године, ставом првим и другим изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца и разведен је брак закључен ...1996. године у ..., уписан у МКВ, која се води за МП ..., текући бр. .. за 1996. годину, између АА, рођеног ...1963. године у ... од оца ВВ и мајке ГГ и ББ, рођене ...1971. године у ..., од оца ДД и мајке ЂЂ, на основу члана 41. Породичног закона Републике Србије. Ставом трећим изреке, захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име издржавања плаћа месечно износ од 18.000,00 динара рачунајући од дана подношења тужбе и то на руке тужиоца до 10-тог у месецу за текући месец, одбијен је. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка плати 135.750,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 360/21 од 23.08.2021. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда у побијаном ставу три и четири изреке потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су закључиле брак ...1996. године и имају једно заједничко дете, сада пунолетног сина, који је рођен 1997. године. Након закључења брака странке су неко време живеле у кући родитеља тужиоца, са мајком тужиоца, а потом сами. Њихови односи су у почетку били складни, али је касније дошло до несугласица, јер је тужилац повремено конзумирао алкохол, а било је и насиља у породици, које је тужилац вршио над туженом, што је евидентирано у полицији још 1998. године. Странке су више пута прекидале заједницу живота, да би заједница живота странака престала у августу 2013. године и више се није настављала. У августу 2013. године, када је престала заједница живота странака, тужилац је у дворишту куће са друштвом пекао ракију, и када је од тужене тражио да му донесе хладну ракију из фрижидера, након што је тужена рекла да нема, кренуо је на тужену, међутим, она је успела да побегне и након тога прешла да живи у нус просторије са дететом и мајком туженог, која се иселила 2014. године, да би се пре две године и она иселила, када је изнајмила стан у ... . Тужилац је остао да живи сам у предњем делу куће.

Тужилац је рођен 1963. године. Радио је у „ЕЕ“, а затим у ДОО „ЖЖ“ у ... од 1982. године до 2006. године, када се разболео и до 2009. године је био на боловању. Тужиоцу је од стране лекара препоручено да не ради са одређеним материјалима и да треба да изабере друго радно место, међутим, он је напустио посао 2009. године, по споразуму са послодавцем, који му је исплатио отпремнину. Тужилац је 2006. године имао операцију желуца, 2009. године операцију танког црева, 2008. године је поднео захтев за инвалидску пензију, али је одбијен, уз образложење да код њега не постоји губитак радне способности. Након тога више није подносио захтев за инвалидску пензију. Тужилац је власник непокретности у ..., породичне куће површине 95 м<sup>2</sup>, земљишта под зградом и објектом и парцеле број .. површине 208 м<sup>2</sup> земљиште уз зграду и други објекат са три помоћне зграде, нус просторије величине двособног стана. Власник је и непокретности у површини од 1 x 38 ара 98м<sup>2</sup>, воћњака под засадом ораха и кајсија и непокретности површине 46ари 74 м<sup>2</sup>, воћњак, који је купљен 2003. године и засађен 2004. године, који се налази у близини обилазнице код ..., у индустријској зони, а њиву је купио 2-3 године касније. Након престанка радног односа 2009. године, тужилац се издржавао од отпремне. Од 2017. године тужилац се повремено бави превозом комбијем, којим је превозио сезонске раднике на посао и то је радио све до 2019. године и тако остваривао приходе. На евиденцији Националне службе за запошљавање био је годину дана, али је брисан, јер не испуњава услове, с обзиром да има у власништву више од 5 x земљишта на које је регистровао пољопривредно газдинство. Последњих неколико година тужилац није ни тражио посао преко Националне службе. Тужилац је давао новац на зајам, 6.000 евра и 5.000 евра.

Тужена је рођена 1971. године и до 2013. године имала је зараду од тужиоца и од воћа. У априлу 2013. године се запослила и има зараду од 35.000,00 до 38.000,00 месечно. Она је из куће изашла августа 2013. године само са личним стварима и живела је у нус просторији, а пре две године изнајмила је стан у ..., за који закуп плаћа

100 евра, режије 12.000,00 до 14.000,00 динара месечно. Туженој је 2015. године установљен доброћудни тумор, а 08.10.2019. године имала је прву операцију, другу 09.10.2019. године, а трећу 13.11.2019. године, када јој је у потпуности одстрањена дојка, лимфни чворови, након чега је имала хемиотерапије и сада је на терапији. На свака три до четири месеца тужена мора да иде на контролне прегледе у ..., а због ослабљеног имунитета неопходно је да користи суплементе које месечно плаћа око 5.000,00 динара и због чега је променила режим исхране. После хемиотерапије је самоиницијативно прекинула боловање и наставила да ради, јер није имала довољно средстава за живот од накнаде за боловање и распоређена је на лакше послове. Нема непокретне имовине.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени одлучили када су одбили, као неоснован захтев тужиоца за издржавање, правилном применом члана 151. Породичног закона.

Чланом 151. став 1. Породичног закона, прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима, док је ставом 3. истог члана прописано да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева представљало очигледну неправду за другог супружника. Чланом 160. став 1. истог закона прописано је да издржавање се одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања, ставом 2. да, потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања, а ставом 3, да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавезе да издржава друга лица те других околности од значаја за одређивање издржавања.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови закључили да тужилац нема право на издржавање од тужене, правилном применом напред цитираних одредби Породичног закона. Наиме, када се имају у виду године живота тужиоца (рођен 1963. године), његово здравство стање, као и да је власник непокретности и то породичне куће са нус просторијама и више од 5 ха земљишта, за које је регистровано пољопривредно газдинство на тужиоца, да је тужилац након споразумног престанка радног односа 2009. године добио отпремнину, да је имао приходе од превоза комбијем, то је правилан закључак нижестепених судова да тужилац нема право на издржавање од тужене, јер својим радом и од своје имовине може да обезбеди средства за своје издржавање. Да је тужилац радно способан следи и из чињенице да је захтев тужиоца за инвалидску пензију управо одбијен, јер код њега не постоји губитак радне способности. При томе, нижестепени судови су ценили и могућности тужене, имајући у виду њене приходе, здравствено стање, као и да не поседује имовину. Осим тога, с обзиром да је заједница живота странака трајно престала много пре него што је поднета тужба за развод брака и за супружничко издржавање, странке су дуги низ година биле упућене да потпуно самостално обезбеђују средства за своје издржавање.

Осталим наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, са којих разлога их овај суд није ценио, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати на основу члана 407. став 2.ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. став. 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Трошкови састава одговора на ревизију по оцени Врховног касационог суда нису били нужни за вођење овог поступка, па је захтев тужене за накнаду ових трошкова неоснован, са којих разлога је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић